

இலங்கையில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியப் பரவலாக்கமும் விரிவாக்கமும்

Distribution and expansion of Tamil classics in Sri Lanka

K. S. GOPINATH

B.T. Teacher in Tamil,
Govt.Hr.Sec.School, Lanthakottai, Dindigul Dt.
Tamilnadu, India
landhaksg@gmail.com

Published: 26 June 2021

To cite this article (APA): GOPINATH, K. S. (2021). இலங்கையில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியப் பரவலாக்கமும் விரிவாக்கமும். *Journal of Valartamil*, 2(1), 84-102. <https://doi.org/10.37134/jvt.vol2.1.7.2021>

To link to this article: <https://doi.org/10.37134/jvt.vol2.1.7.2021>

ஆய்வுச்சாரம்: தமிழ் செம்மொழித் தகுதி பெறுவதற்குத் துணை நின்றவை தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு முதலான 41 நூல்கள். இவை செவ்விலக்கியப் படைப்புகளாக அறியப்படுகின்றன. அண்மைக் காலங்களில் செவ்விலக்கியங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகளும் மறுவாசிப்பும் புத்தாக்க முயற்சிகளும் முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. தமிழகம் மட்டுமன்றிப் பிற நாடுகளில் பரவியுள்ள தமிழிலக்கியங்களில், செவ்விலக்கியங்கள் இலங்கையிலும் மிகச் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. இலங்கையில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கிய மூல நூல்கள் பிற்காலத்தே உரைகளுடன் இயங்கியமையும், 19ஆம் நூற்றாண்டில் அச்சு எந்திரம் வந்த பின்பு செவ்விலக்கியச் சுவடிகள் பதிப்பில் கொண்டுவரப் பெற்றதும், உரைநடை என்னும் எளிய வடிவத்தில் பிற்காலத்தே செவ்விலக்கியம் பயணித்தமையையும் அறியமுடிகின்றது. ஆகவே, இலங்கைப் பங்களிப்பின் பின்னணியில் செவ்விலக்கியம் மூலவடிவிலும், மூலத்துடன் உரை சேர்ந்து பதிப்புகள் கண்டு பரவிய சூழலையும், மூல நூல் வடிவ மாற்றம் மற்றும் கருத்துகளின் நீட்சியும் மாற்றமும் பெற்று விரிவடைந்த சூழலையும் ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகின்றது.

கருச்சொற்கள்: செவ்விலக்கியங்கள், ஈழ நாடு, உரையாசிரியர்கள், உரைகள், பதிப்புகள், தழுவல் நூல்கள், பரவலாக்கம், விரிவாக்கம்.

Abstract: 41 books such as *Tholkappiyam*, *Sangam* Literatures, eighteen counts etc. support the Tamil Classical Qualification. These are known as classical works. In recent years, studies, readings, and innovations in classics have been made. Among the Tamil literatures spread not only in Tamil Nadu but also in other countries, classical literatures have a very special place in Sri Lanka as well. It is known that the original Tamil classical texts in Sri Lanka functioned with later texts, and after the advent of the printing press in the 19th century with the introduction of the classical

இலங்கையில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியப் பரவலாக்கமும் விரிவாக்கமும்

traces, the later classical travel in the simple form of prose. Therefore, the purpose of this article is to examine the context in which Sri Lanka contributes to the context in which the classics are found in the original form, the context in which the text along with the source is found, and the context in which the source text changes and expands with the extension and change of ideas.

Keywords: Adaptation Texts, Classics, Distribution, Editions, Ezham, Extension, Text writers, Texts.

முன்னுரை

உலகமயமாக்கல், ஊடகத் தொழில்நுட்பம் ஆகிய காரணங்களால் உலகம் சுருங்கிவிட்டது. எந்த ஒரு படைப்பும் குறுகிய காலத்தில் பரவிவிடுகின்றது. ஆனால், அறிவியல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி இல்லாத காலங்களிலும் தமிழ் இலக்கியங்கள் இப்புலம் கடந்து வேறு புலத்திலும் தன்னைத் தகவமைத்துக் கொண்டுள்ளதைப் பதிவுகள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. தமிழகத்திற்கு அருகேயுள்ள இலங்கையில் செவ்விலக்கியங்கள் படைக்கவும் வாசிக்கவும் பெற்றுள்ளன. அவை எவ்வாறெல்லாம் பரவியும் விரிவடைந்தும் வளர்ந்துள்ளன என்பதை இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றது.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

பிற நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது, புலம்பெயர்தல் மட்டுமல்லாமல் குடிவழியாகவே தமிழர் வாழ்ந்து வருதல் காரணமாக இலங்கையில் தமிழ் மொழிக்கான ஆக்கங்கள் அதிகமாகவே கிடைத்துள்ளன. அவற்றிலும் செவ்விலக்கியங்கள் தொடர்பான இலங்கையின் பணிகள் குறித்த தரவுகள் நமக்கு ஆங்காங்கே கிடைக்கின்றன. 'ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம்' (1978) என்ற நூலால் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி, சிலப்பதிகாரமும் அதனுடன் இலங்கையில் தொடர்ந்த கண்ணகி வழிபாடு, சார்பு நூல்கள் குறித்த ஆய்வை 'ஈழத்தில் கண்ணகி கலாச்சாரம்' (2009) என்ற நூலால் பால.சுகுமாரும், அயலவரின் இலக்கியப் பங்களிப்பினை 'அயலகத் தமிழிலக்கியம்' (2018) நூல் மூலமாகத் தெ.வெற்றிச்செல்வனும் இலக்கியத் தரவுகளைப் பற்றி முன்மொழிந்துள்ளமையால் இவர்கள் இந்த ஆய்வின் முன்னோடிகளாக உள்ளனர்.

ஆய்வு அணுகுமுறை

இலங்கையில் செவ்விலக்கிய நூல்களுக்கான உரைப் பணி, பதிப்புப் பணி, உரை நடைப் பணி எனப் பகுக்கும்போது பகுப்பாய்வு அணுகுமுறையும், பகுப்புக் கூறுகளுக்கான கூறுகளைத் திரட்டும் போது தொகுப்பாய்வு அணுகுமுறையும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன. சில நூல்களின் கூறுகளை மூல நூல், வடிவம், அதன் கருத்துமை முதலியவற்றுடன் பிந்து நூல்களை ஒத்தும் உறழ்ந்தும் நோக்கும்போது ஒப்பாய்வு அணுகுமுறையும் இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை பின்பற்றிச் செல்கிறது.

இலங்கையில் செவ்விலக்கியத் தாக்கத்தின் தன்மை

சங்க இலக்கியத்தில் ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் இயற்றிய பாடல்கள் அகநானூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை ஆகியவற்றுள் இடம்பெறுகின்றன. ஆனாலும் அதிக எண்ணிக்கையிலான பாடல்களும் பிற புலவர்களும் இடம்பெற்றதாக அறியவில்லை. எனினும் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே தமிழினம் அங்கு வாழ்ந்து வருகிறது என்பதை நாம் உணரலாம். இங்குள்ள செவ்விலக்கியங்கள் பிற்காலத்தில் பல வடிவங்களில் வெவ்வேறு முயற்சிகளில் இலங்கையில் பரவுதலை அறிகிறோம்.

அண்மைக் காலங்களில் ஏராளமான தமிழர்கள் பணிகளுக்காகப் புலம் பெயர்ந்துள்ளனர். அவர்கள் கல்வியறிவு உள்ளவர்கள்தாம் என்றாலும் மொழியில் இலக்கியங்களைக் கற்று வந்தவர்கள் அல்லர். இருப்பினும் தமிழ் உணர்வு மேலோங்க அவர்களின் படைப்பு முயற்சிகள் தொடர்ந்து வருகின்றன. நூல்களாக மட்டுமன்றி இணையம் வாயிலாகவும் கட்டுரை, கவிதை முதலானவற்றைப் படைத்தும் பரப்பியும் வருகின்றனர்.

செவ்விலக்கியப் பரவல் வகைமை

அகம், புறம், அறம் முதலான உள்ளடக்கங்களைக் கொண்ட செவ்விலக்கியங்கள் செய்யுள் வடிவங்களில் இயற்றப் பெற்றவை. காலச்சுழற்சியில் பொருட்புரிதல் காரணங்களால் உரையாக்கப் பணிகள் தாயகத்திலும் அயலகத்திலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பிறகு நீண்ட காலங்களுக்குப் பின் சுவடிகளில் இருந்த பாடல்களையும் உரைகளையும் அச்சேற்றும் செய்யும் பதிப்புப் பணிகளும்

இலங்கையில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியப் பரவலாக்கமும் விரிவாக்கமும்

மேற்கொள்ளப்பட்டன. புலம்பெயர்ந்து சென்றோர் கல்வியறிவு பெற்ற பின் செவ்விலக்கியப் பயிற்சிகளுக்குப்பின் படைக்கும் சூழலில் அச்ச இதழ்களும் தொடர்ச்சியாக, ஊடக வளர்ச்சியின் ஊற்றுக்கண்ணாக விளங்கும் இணையத்தின் வாயிலாகவும் செவ்விலக்கிய விரிவாக்கப் பணிகள் தொடர்வதைக் காண்கிறோம். இலங்கைத் தமிழரின் செவ்விலக்கியப் பரவல் மற்றும் விரிவாக்கப் பணிகளைக் கீழ்க்காணுமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. உரையாசிரியர் வகை
2. உரைநடை வகை
3. பதிப்பாசிரியர் வகை
4. தழுவல் வகை

உரையாசிரியர் வகை

பழைமையான இலக்கண இலக்கிய நூல்களைக் காத்து அவற்றின் கருத்துகளை உரியவாறு மேற்கோள்களுடன் விளக்கித் தம் காலத்தவர்களுக்கும் பிறகு வருபவர்களுக்கும் அவற்றைத் தொகுத்துத் தந்த அரும்பணியை மேற்கொண்டவர்கள் உரையாசிரியர்கள். அவர்களால்தாம் பழைமையான இலக்கியங்கள் மறுமலர்ச்சி பெற்றன. உரையாசிரியர் என்னும் மரபு இடைக்காலத்தில் தோன்றியது. தமிழகத்தில் இலக்கண இலக்கியங்களுக்குப் பல உரைகளும், உரைக்கு உரையாகப் புத்துரைகளும் உரைக்கோவைகளும் தோன்றின என்பதை மு.வை. அரவிந்தனின் 'உரையாசிரியர்கள்' என்ற நூலால் அறியலாம் (2008).

தமிழகம் கடந்து, அயலகத்தில் உரையாசிரியர் என்னும் பகுப்பில் முதலில் இடம் பெறுபவர் இலங்கை யாழ்ப்பாண நல்லூர் ஆறுமுக நாவலரே ஆவார். திண்ணைக் கல்விக்கூடம் நடத்தி மாணவர்களுக்கு எளிய உரைகளை எழுதியும் பாடநூல்கள் உருவாக்கியும் தொண்டு செய்தவர். அயலவர்கள் தமிழைக் கற்பதற்காக எளிய வடிவில் இலக்கணச்சுருக்க நூலைப் படைத்தவர். இலக்கண நூல்களுக்கு உரையும் பதிப்புகளும் வழங்கிய அளவில் இலக்கியங்களுக்கு அதிலும் செவ்விலக்கியங்களுக்கு உரைகளும் பதிப்புகளும் இல்லை (அரவிந்தன், 2008).

'தமிழ் உரைநடையின் தந்தை' என மு.வ. அவர்களால் போற்றப்படும் ஆறுமுகநாவலர், பெரியபுராணம், திருவிளையாடல் புராணம், ஆகியவற்றை எளிய உரைநடையில் எழுதினார் (2010). செவ்விலக்கியங்களில் பத்துப்பாட்டில்

முதலாவதாக வைத்து எண்ணப்படும் திருமுருகாற்றுப்படைக்கு மட்டுமே உரை எழுதியுள்ளார். ஆறுமுகநாவலரின் சைவ சமயச் சார்புத்தன்மை இதற்குக் காரணமாகலாம்.

திருமுருகாற்றுப்படை உரை - ஆறுமுகநாவலர்

பத்துப்பாட்டு நூல்கள் முழுமைக்கும் நச்சினார்க்கினியர் உரை எழுதியுள்ளார். அவற்றில், திருமுருகாற்றுப்படை உரைக்கருத்தைத் தழுவிப் புத்துரையாக ஆறுமுகநாவலர் உரை எழுதியுள்ளார். நக்கீரர் புனிதப் பயணம் மேற்கொண்டபோது ஒரு குளத்தில் மீனும் நாரையும் தெரிந்தன. அதைக் கண்டு நக்கீரர் இழுக்க சிவபூசையில் தவறு உண்டானது. உடனே சிவபூசையில் ஏற்கெனவே தவறு புரிந்திருந்த 999 பேருடன் நக்கீரரைச் சேர்த்து உக்கிரனண்டாபரணன் என்னும் அரக்கன் சிறைப்படுத்தினான். அதிலிருந்து மீளவே நக்கீரர் முருகன் அருளை வேண்டித் திருமுருகாற்றுப்படை பாடினார் என்பர் (ஆறுமுகநாவலர் பதிப்பு: 2008). இவ்வுரைக்கு, “ஓர் ஆயிரம் பேரை வருடத்தில் ஒரு நாள் உண்கின்ற கற்கிமுகி” என்று தொடங்கும் திருவிரிஞ்சைப்பிள்ளைத் தமிழ்ப் பாடல் ஒன்றில் கூறப்பெறும்” என்ற அடிக்குறிப்பைச் சுட்டுகிறார் நாவலர் (2008). கருத்துப் பதப்பொருள் இவற்றுடன் இலக்கண விளக்கச் சான்றுகளையும் கூறிச் செல்கிறார். “கார்கோள் முகந்த கமஞ்சூல் மாமழை” (திருமுருகாற்றுப்படை:7)

கார்கோள் என்பதற்கு, காரினாலே கொள்ளப்படுதலால் கடல் கார்கோள் எனப்பட்டது.

செச்சைக் கண்ணியன் - வெட்சி மாலையைச் சூடி
குழலன் - குழலாதி
கோட்டன் - கொம்பைக் குறித்து
குறும்பல்லியன் - சிறிய வாத்தியங்களை இயம்பி
தகரன் - ஆட்டுக்கடாவைப் பின்னிட்டு
மஞ்சையன் - மயிலின் மேல் ஏறி

இலங்கையில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியப் பரவலாக்கமும் விரிவாக்கமும்

எனச் சொற்பொருள் விளக்கம் தருகிறார் ஆறுமுகநாவலர்
(திருமுருகாற்றுப்படை: ப.57).

”மதவலி நிலைஇய மாத்தாள் கொழுவிடை
குருதியொடு விரைஇய தூவெள் அரிசி
சில்பலிச் செய்து பல்பிரப்பு இரீஇ”

(திருமுருகாற்றுப்படை : அடி 234)

மேற்கண்ட வரிகள் வேலன் வெறியாட்டின்போது படைக்கப்பட்ட படையல் குறித்துத் திருமுருகாற்றுப்படையில் இடம்பெறுகின்றன. இதில் பிரப்பாவது

“கொள்கலம் ஒன்றிக் குறுணி யாகப்
பல்லுணவு பெய்து பாரிப்பது பிரப்பே”

(திவாகர நிகண்டு: 1988)

என நிகண்டு மூலம் விளக்குகிறார் நாவலர்.

நூலின் தொடக்கத்தில் திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்திலும் திருப்பரங்கிரிப் புராணத்திலும் பிறர் இயற்றியதாகக் கூறப்படும் வெண்பாக்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். உரையாசிரியர் வகைமையில் ஆறுமுகநாவலரின் திருமுருகாற்றுப்படை ஒன்று மட்டுமே செவ்விலக்கியப் பரவலில் காணலாகிறது. உரையாசிரியரின் சைவ சமயப்பற்றுதான் இந்நூலுக்கு உரை எழுதத் தூண்டியது எனலாம்.

யாழ்ப்பாண உரைகாரர் – ஐங்குறுநூறு

சங்க இலக்கியத் தொகை நூல்களுள் ஒன்றான ஐங்குறுநூறு முதன்முதலில் 1903ஆம் ஆண்டு உ.வே.சாமிநாதரால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. இந்நூலில் 416 மற்றும் 490ஆம் பாடல்களில் சீர்கள் முழுமை பெறாமல் சிதைந்துள்ளன. ஆனால், இவை முழுமை பெற்ற பதிப்பாக தி.சதாசிவனாரின் பதிப்பு விளங்குகிறது. இப்பதிப்பில் பெயர் அறியப்பெறாத யாழ்ப்பாண உரைகாரரின் உரை இடம்பெறுகிறது. தி. சதாசிவனாருக்கு மூலமும் உரையுமான கையெழுத்துப் பிரதியை ஆ.தா. சுப்பிரமணியம் என்னும் ஆசிரியர் கொடுத்துதவியுள்ளார் என்ற குறிப்புப் பதிப்பு வழியாக அறிய வருவதாக ம.லோகேஸ்வரன் என்பார் தமது ‘ஐங்குறுநூறு பதிப்பு வரலாறு’ என்னும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார் (2010). ஆனால், இப்பிரதியின் உரையாசிரியர் பயன்படுத்திய ஏடுகள் குறித்து ஏதும் அறிய இயலவில்லை. உ.வே.சா. பதிப்பின் பழைய

உரையைப் போன்று இல்லாமல் ஐங்குறுநூற்றுக்கு முழுமையாகக் கிடைத்துள்ள முதல் உரை என்னும் தனிச்சிறப்பை இவ்வரைகாரர் ஈட்டித் தந்துள்ளார். உ.வே.சா. பதிப்பில் இல்லாத இரண்டு செய்யுட்களின் முழுமையான பகுதியை யாழ்ப்பாண உரைகாரர் குறித்துள்ளமை அறியப்படுகிறது. உ.வே.சா. பதிப்பில் இல்லாத 399ஆம் பாடலுக்கான பாடவேறுபாடு மற்றும் 416, 490ஆம் பாடல்களின் முழு வடிவம் இவ்வரை நூலின் பிறகு வெளிவந்துள்ள பதிப்புகளில் காணமுடிவதை ம.லோகேஸ்வரன்(2010) குறிப்பிடுகிறார்.

உரைநடை வகை

உரையாசிரியர்கள் எழுதிய உரை விளக்கங்கள் காலப்போக்கில் விளங்காத நிலையை அடைந்தபோது, அவற்றுக்கும் உரை எழுத வேண்டிய சூழல் உருவானது. காரணம் உரையாசிரியர்களின் நடை பண்டித நடையாகவும் மணிப்பிரவாள நடையுமாக இருந்ததே ஆகும்.

காலப்போக்கில் வெளிநாட்டினரின் வரவால் உரைநடை எனும் மரபு உருவானது. இந்த எளிமையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அயலவர்கள் உரைநடை வடிவத்திலும் செவ்விலக்கியங்களை விரிவுபடுத்தினர். இப்பணியில் குறிப்பிடத்தக்க ஈழத் தமிழர் ந.சி. கந்தையா ஆவார் (ந.சி.கந்தையா, 2009).

ந.சி கந்தையாவும் செவ்விலக்கிய உரைநடையும்

இலங்கையிலுள்ள நவாலியூர்ப் பகுதியில் பிறந்த ந.சி. கந்தையா பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வாழ்ந்தவர். தம் வாழ்நாளில் தமிழிலக்கியம், இலக்கணம், வரலாறு, அறிவியல், சமயம், அகராதி, பண்பாடு, பொதுஅறிவு எனப் பல துறைகளில் 66 நூல்களைப் படைத்தவர்.

சங்ககாலத் தமிழின் இலக்கிய வளத்தையும் தமிழர் தம் வாழ்வியல் பண்பாட்டையும் அனைவரும் அறிந்து பயன்பெற வேண்டுமென்ற உயர்ந்த நோக்கில் சங்க இலக்கியங்களை உரைநடையாக எழுதும் பணியை மேற்கொண்டார். பத்துப்பாட்டு, அகநானூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை ஆகிய சங்க நூல்களை உரைநடையில் மிக எளிய சொற்கள் கொண்டு எழுதி முடித்தார். அவற்றிற்குப் பெயர்களைக் கூட பதிற்றுப்பத்து வசனம், பத்துப்பாட்டு உரை நடை, கலித்தொகை உரைநடை, அகநானூறு வசனம் எனச் சூட்டினார்.

இலங்கையில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியப் பரவலாக்கமும் விரிவாக்கமும்

“சங்க நூல்களின் பொருள் புலவர்களுக்கும் விளங்குவதன்று. அதற்குக் காரணம் அந்நூல்கள் செய்யப்படுகின்ற காலத்து வழங்கிய சொற்களில் பெரும்பாலான சொற்கள் இன்று வழக்கு வீழ்ந்துவிட்டமையே ஆகும். பாமரர்கள் சங்க நூற்பொருள்களை எளிதில் அறிந்து கொள்ளும் முறையில் அவற்றை உரைநடைப்படுத்த வேண்டும் என்னும் உணர்ச்சி இன்றைக்குப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என் உள்ளத்தில் எழுந்தது. ஆகவே சங்க நூல்களில் பலவற்றை உரைநடைப்படுத்தலாயினோம்” (பத்துப்பாட்டு உரை நடை - ந.சி.க. முகவுரை ப.7) எனப் பத்துப்பாட்டு உரைநடை என்னும் நூலின் முகவுரையில் உரைநடைப்படுத்துவதன் அவசியத்தை ந.சி. கந்தையா குறிப்பிடுகிறார் (2009).

பத்துப்பாட்டு வசனம்

எளியமுறையில் தெளிந்த நடையில் செவ்விலக்கியங்களைப் பாமரர்க்கும் கொண்டு சேர்த்த ந.சி. கந்தையா பத்துப்பாட்டு உரைநடை நூலில் நூல் எழுந்த வரலாற்றுச் சூழலைச் சுவைபடக் கூறுகின்றார்.

பத்துப்பாட்டுக் குறித்த செய்திகள் இறையனார் களவியல் உரையில் இடம் பெறாததால் இத்தொகுப்பு, கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிந்தையது என்றும்,

“நூறடிச் சிறுமை நூற்றுப்பத் தளவே
ஏறிய அடியின் ஈரம் பாட்டுத்
தொகுப்பது பத்துப் பாட்டெனப் படுமே”

(பன்னிருபாட்டியல்: 384)

என்னும் பன்னிருபாட்டியல் நூற்பாவை மேற்கோள் காட்டி, கி.பி 12ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தையது என காலக்கணிப்புச் செய்கின்றார். மேலும் பத்துப்பாட்டிலடங்கிய செய்யுட்களைப் பாடியவர்களின் காலத்தை வி.கனகசபைப் பிள்ளை ஆகியோர்தம் குறிப்புகள் மூலம் கணிக்கின்றார். இக்காலக் கணிப்பு அட்டவணை பின்னிணைப்பில் தரப்பட்டுள்ளது.

பத்துப்பாட்டில் உள்ள ஒவ்வொரு பாட்டும் ஒரு கட்டுரை போல, குறிப்பிட்ட இடங்களில் அடிக்குறிப்புகளுடன் உரைநடைப் பயணம் மேற்கொள்கிறது. திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகன் சூரபன்மனுடன் போரிட்டு அவனது படைகளை அழித்தார் என்ற இடத்தில் அறுவகைப்படை என்னும் தொகையை,

1. மூலப்படை
2. கூலிப்படை
3. காட்டுப்படை
4. துணைப்படை
5. பகைப்படை
6. நாட்டுப்படை

என விரித்து அடிக்குறிப்புத் தந்துள்ளார். பொருநராற்றுப்படையில் யாழ் இசைக்கருவியின் அமைப்பை ந.சி.கந்தையா எளிமையாகப் புலப்படுத்துகிறார்.

“பாலை யாழின் பத்தர் மானின் குளம்பு அழுத்தின இடம் போன்று இரண்டருகும் தாழ்ந்து நடு உயர்ந்துள்ளது. இரண்டு தலையும் கூட்டித் தைக்கப்பெற்ற போர்வை பொன்னிறத் தோலினால் ஆனது. இரண்டு பத்தரும் சேர்வதற்குக் கடாவிய ஆணிகள் நண்டின் கண் போன்றவை. வாய் எட்டாம் நாள் திங்கள் போன்று உண்ணாக்கில்லாதது. கரிய தண்டு பாம்பு தலை நீட்டினாற்போன்ற தோற்றமுடையது.” (பத்துப்பாட்டு வசனம்: 2009).

சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை ஆகியவற்றில் இடம்பெறும் சீறியாழ், செங்கோட்டியாழ், கவைக்கடை முதலானவற்றை வரைந்து காட்சிப்படுத்தியுள்ளார். முல்லைப்பாட்டு உரைநடையில் அகப்பாடல்களில் “சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொளப் பெறாஅர்” என்னும் மரபைப் புலப்படுத்துகிறார். அகத்துறைப் பாடல்களில் தலைவன் தலைவியர் இயற்பெயர் கூறுதல் மரபன்றாதலின் இப்பாட்டில் தலைவன் பெயர் கூறப்படவில்லை.

“போர்வயின் பிரிந்த அரசன் வருகையை எதிர்பார்த்து இராசமாதேவி வருந்தியிருப்பதாக இப்பாடல் செய்யப்பட்டுள்ளமையின் இது முல்லைப்பாட்டு எனப் பெயர் பெற்றது” என ந.சி. கந்தையா நூற்பெயர் விளக்கம் தருகிறார் (பத்துப்பாட்டு வசனம்: 2009).

பத்துப்பாட்டு உரைநடையின் கடைசியில் இடம்பெறும் ஆராய்ச்சிப் பகுதியில் பத்துப்பாட்டுப் பாடிய புலவர்களின் காலங்களைச் சுட்டுவதுடன் திருமுருகாற்றுப்படை பிற்கால நூல் அன்று என வாதிடுகிறார். வடசொற்கள் குறைவாக இடம்பெற்றமை, பதினோராம் திருமுறையில் உள்ள நக்கீரதேவ நாயனாரின் நடையமைப்பு, தொன்மக் கூறுகள் உண்டெனில் கலித்தொகையிலும் பரிபாடலிலும் உண்டென்ற நிலை, களவியலுரை செவிவழியாகப் பல தலைமுறைகள் கேட்கப்பட்டு வந்தமை முதலியவற்றால் பிந்துநூல் அன்று என்கிறார் ந.சி. கந்தையா (2009).

இலங்கையில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியப் பரவலாக்கமும் விரிவாக்கமும்

பதிற்றுப்பத்து வசனம்

சங்க இலக்கியங்களில் சேர மன்னர்கள் பற்றிய பெருந்தொகுப்புப் பதிற்றுப்பத்து நூலாகும். இளங்கலை பயில்வோர்க்கும் எளிமைப்படுத்தித் தரும் நோக்கில் இந்நூலை உரைநடையாக வடித்தமை முகவுரை மூலம் தெரியவருகிறது. மேலும், இந்நூல் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் இளங்கலைத் தமிழ்ப் படிப்பிற்குப் பாடநூலாக இருந்தமையும் அறியலாகின்றது. இந்நூலின் தொடக்கத்தில் ஆராய்ச்சியுரை அமைகின்றது. முதல், இறுதி நீங்கி எட்டுப் பத்துகளில் பாடப்பெறும் சேர மன்னர்களின் வரலாற்றை நன்கு விவரிக்கின்றார்.

“பதிற்றுப்பத்திலுள்ள அரசர்களின் பரம்பரை இரு வகைப்படும். இவ்வரசர்களுக்கும் தலைநகரம் தொண்டி. இவ்வரசர்களுள் செங்குட்டுவன் காலம் மாத்திரம் தீர்மானமாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது. அது கி.பி.175 - 225 ஆகும். ஆகவே, சிலப்பதிகாரத்தின் காலம் கி.பி. 200 - 225க்குமிடையில் இருக்கலாம்” (ந.சி.கந்தையா, 2009), எனச் சேர மன்னர்களின் வரலாறுகளைக் கூறி இறுதியில், “தமிழ் நூல்களுக்குக் கூடிய வயதைக் கொடுக்கக் கூடாதென்பது சில சரித்திரக்காரர் கோட்பாடு. ஆகவே, அவர்கள் தங்கள் கொள்கைக்கேற்ப நியாயங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் தலையை உடைக்கின்றனர்” என வரலாற்றின் நிலைப்பாட்டைக் கூறிச் சேர மன்னர் தலைமுறை அட்டவணையைத் தந்துள்ளார் (ந.சி.கந்தையா, 2009). பதிற்றுப்பத்திலுள்ள பதிகம் உள்பட ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் எளிய சொற்களில் நீண்ட தொடர்களில் உரை செல்கின்றது. நீண்ட தொடர் படிப்போர்க்குப் பொருள் மயக்கம் ஏற்படுத்தும் என்றாலும், சங்ககாலச் சொற்களை எளிமைப்படுத்திய இவர்தம் நடை போற்றத்தக்கதே ஆகும்.

பரிபாடல் வசனம்

நால்வகைப் பாக்களுள் வெண்பாவின் உறுப்பாகி இன்ன பா என உணராமல் பொதுமைப்பட்டு நிற்கும் இசைப்பா தான் பரிபாடல். சங்க இலக்கியங்களுள் நேரடியாகக் கடவுளர் பெயரால் பாடல்கள் இருப்பதையும் இந்நூலில் கடவுள்வாழ்த்து எனவரும் பாடல்கள் கடவுளை வாழ்த்திப் பாடப்பட்டனவேயன்றி நூலுக்குக் காப்பாகப் பாடப்பட்டன அல்ல என்றும், சங்க நூல்கள் தொகுத்த காலத்தில் காப்புச் செய்யுள்கள் எவராலும் பாடப்படவில்லை, பிற்காலத்தே

கி.பி.9-ஆம் நூற்றாண்டில் தான் பெருந்தேவனாரால் எட்டுத்தொகை நூல்கள் ஆறனுக்குப் பாடப்பட்டுள்ளன எனவும் குறிப்பிடுகிறார் ந.சி. கந்தையா(2009).

தொல்காப்பியர் காலத்தில் சகர மெய் அ, ஐ, ஔ ஆகிய உயிர்களுடன் மொழிமுதல் வராது.

“சகரக் கிளவியும் அவற்றோர் அற்றே
அஐ ஔஎனும் மூன்றலங் கடையே”

(தொல்காப்பியம் நூற்பா: 62)

என்பது நூற்பா. பரிபாடலில் சங்கு, சமம், சந்தானம், சமழ்ப்பு, சனம், சரணம், சகடம், சலம் முதலிய எட்டுச் சகர முதற்சொற்கள் வந்திருக்கின்றன எனப் பட்டியலிடுகிறார் கந்தையா.

கலித்தொகை உரை

'கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலி' என்னும் சிறப்பிற்குரியது கலித்தொகையாகும். ந.சி. கந்தையாவின் கலித்தொகை உரையின் முகவுரைப் பகுதிப் பாடல்கள் இயற்றிய புலவர்களைப் பற்றி நன்கு ஆராய்கிறது. இந்நூலுக்கு உரைகண்ட நச்சினார்க்கினியர் நல்லந்துவனாரே நெய்தற்கலி பாடி நூல் முழுமையும் தொகுத்தார் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். பின், சி.வை.தாமோதரனாரின் கலித்தொகைப் பதிப்பில் பாடல் பாடிய புலவர்களின் பெயர்கள் ஏதும் இல்லை.

பெருங்கடுங்கோன் பாலை கபிலன் குறிஞ்சி
மருதனிள நாகன் மருதம் - அருஞ்சோழன்
நல்லுருத்தி ரன்முல்லை நல்லந்துவன் நெய்தல்
கல்விவலார் கண்ட கலி.

எனும் பெயர் குறிப்பிடப்படாத வெண்பாவை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் புலவர் பெயரை வரையறுக்கின்றனர். மேலும், கலித்தொகைப் பாடல்கள் வெவ்வேறு புலவர்களால் பாடப்பெற்ற தொகுப்பு எனவும், 150 என எண்ணிக்கை கொண்டு வருவதற்குப் பாடல்கள் வலிந்து சேர்த்துள்ளனர் எனவும் விவரிக்கின்றார். பாடல்களின் துறைகளை முதலில் விளக்கிப் பின் உரைநடையில் விளக்கம் தரும் முறையை ந.சி. கந்தையா(2009) கையாண்டுள்ளார்.

அகநானூறு வசனம்

அடி அளவில் 13 முதல் 31 வரையிலான நீண்ட செய்யுள்களைக் கொண்ட அகத்திணை நூல் நெடுந்தொகை. நானூறு பாடல்களைக் கொண்டதால் அகநானூறு எனப்பட்டது. புலம்பெயர்ந்த மக்களிடையே இவ்விலக்கியத்தைக் கொண்டு செல்ல அகநானூறு வசனம் என உரைநடையாக இந்த நூலை எழுதினார் ந.சி. கந்தையா. அகத்திணை பற்றிய விளக்கம் பெற்ற பின்பே இந்த நூலைப் பயில முடியுமாகையால் நூலின் முதற்பகுதியில் ஐந்திணை உரிப்பொருள் குறித்த புரிதலை மிக எளிமையாகச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறார்.

“மேற்புறத்தே முட்கள் செறிந்த பலாப்பழத்தின் அகத்தே தேன்போல் தீஞ்சுவையுடைய சுளைகள் கிடத்தல் போல, பயில்வதற்குக் கடிய நடை உடையது போல் காணப்படும் இந்நூலகத்துக் கற்போருக்கு விழுமிய சுவையளிக்கும் பொருள்கள் காணப்படுகின்றன.”

எனப் பெருமிதம் கொள்கிறார். பாடல்களுக்கு முதலில் துறை குறிப்பிட்டுப் பின் உரைநடை மூலம் விளக்கம் தருகிறார். பிறகு பாடலில் கண்ட சில அருஞ்சொற்களுக்கு விளக்கம் தருவதும் சில இடங்களில் உள்ளுறை உவமையை உட்பொருள் எனக் குறிப்பிட்டும் செல்லும்; போக்கு இந்நூலில் காணலாகிறது. மேலும், இந்நூலில் சங்ககாலச் செய்யுளின் தொடரியல்பையும் சுட்டுகின்றார். தொடரியல்பை அறிவதன் மூலம் சங்க இலக்கியம் பயில்வது எளிதாகும் என்பது ந.சி.கந்தையாவின் கருத்தாக அமைந்துள்ளது.

பதிப்பாசிரியர் வகை

காலங்காலமாய்ச் சங்கத்து இருப்பிலே சுவடியில் இருந்த தமிழ்மொழி கரையான்களால் சிதைவுண்டது. மேலும் மக்களின் மூடநம்பிக்கை காரணமாகச் சுவடிகளை ஆற்றில்விட்டும் தீயிலிட்டும் அழித்தனர். எண்ணற்ற இலக்கண இலக்கியச் சுவடிகள் இவ்வாறு அழிந்து போயின. அழிவின் விளிம்பில் இருந்த தமிழை அச்சேற்றிப் பதிப்பித்து வெளிக்கொண்டுவரும் முயற்சி 19-ஆம் நூற்றாண்டில் தொடங்கியது (சுவடிப் பதிப்பியல் வரலாறு: 2001).

மேலைநாட்டவரின் தொடர்பால் நம் நாட்டினர் அச்சுக் கலையை அறிந்தனர். அச்சு எழுத்து வார்க்கப்பட்ட எழுத்தாகும். தொடக்கக் காலத்தில் மரக்கட்டைகளிலும் பின்பு உலோகத்திலும் அச்சு எழுத்துகள் உருவாக்கி

முறையாகக் கோத்து அச்சிட்டனர். இந்த அச்செழுத்தை 'எழுதா எழுத்து', 'தீட்டுதலிலா எழுத்து' என்றும் அழைத்தனர்.

இவ்வாறான பதிப்புப் பணியில் 1812-இல் முதன்முதலாக வெளிவந்த அச்ச நூலாகத் திருக்குறள் இடம்பெறுகிறது. தஞ்சை ஞானப்பிரகாசர் "திருக்குறள் - நாலடியார் மூலம்" பதிப்பித்தார். இவ்வரிசையில் தொடர்ந்து பலரும் பதிப்புப்பணியை மேற்கொண்டனர் என்றாலும் செந்தமிழைச் செழுந்தமிழ் ஆக்கிய மூவரைத் திரு.வி.க. அவர்கள் "பழந்தமிழ் இலக்கிய வெளியீட்டுக்குக் கால் கொண்டவர் ஆறுமுக நாவலர்; சுவர் எழுப்பியவர் தாமோதரம்பிள்ளை; கூரை வேய்ந்து நிலையம் கோலியவர் உ.வே.சா." என்று குறிப்பிடுவதாகச் சுட்டுவார் இரா.இளங்குமரனார் (சுவடிப் பதிப்பியல் வரலாறு: 2001).

ஆறுமுக நாவலரும் செவ்விலக்கியப் பதிப்புப் பணியும்

ஆசிரியராகவும் உரையாசிரியராகவும் வசன உரைநடை வல்லவராகவும் பதிப்பாசிரியராகவும் நூலாசிரியராகவும் ஆராய்ச்சியாளருமாகவும் எனப் பல பரிமாணங்களைக் கொண்ட ஆறுமுகநாவலர் திருக்குறள் - பரிமேலழகர் உரையை 1861-ஆம் ஆண்டில் சென்னை, வித்தியாநுபாலன யந்திர சாலைப் பதிப்பகத்தில் பதிப்பித்தார்.

ஒவ்வொரு பக்கத்தின் தலைப்பிலும் பக்க எண், அதிகார எண், அதிகாரப் பெயர் ஆகியவை அடங்கியுள்ளன. குறளுக்குத் தொடர் எண் தரப்பட்டுள்ளது. குறளின் இரண்டாம் அடி இறுதியிலும் உரை முடிவிலும் குறள் எண் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பயன்படுத்தப்பட்ட எண்கள் யாவும் தமிழ் எண்ணுருக்களே ஆகும். அடிக்குறிப்பு, பால் இயல் அதிகார அகராதி, திருக்குறள் முதற்குறிப்பகராதி முதலியன இடம்பெற்றிருப்பது சிறப்பாகவே அமைந்துள்ளது.

"பழியஞ்சி" என்பதற்குப் பரிமேலழகர் பழியையஞ்சி என உரை விரிப்பதற்கு, "பழியஞ்சி என்பதனைப் பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி என விரிக்கலாம் என்பது "அச்சக் கிளவிக்கு ஐந்தும் இரண்டும் எச்சம் இலவே பொருள்வயி னான" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தான் அறிக என்கிறார். இது பதிப்புப் பணியில் இலக்கண விளக்க மேற்கோளிட்டுச் செல்லும் நெறியைக் காட்டுகிறது.

இலங்கையில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியப் பரவலாக்கமும் விரிவாக்கமும்

செவ்விலக்கிய நூற்பதிப்புப் பணியில் இவரது இரண்டாம் நூல் பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படை ஆகும். இந்நூலைச் சென்னை வித்தியா நுபாலன யந்திர சாலையில் 1839-இல் பதிப்பித்தார். இந்நூலுக்கு நச்சினார்க்கினியரின் உரையைத் தழுவிப் புத்துரையும் எழுதினார். இதுவே இந்நூலுக்கு முதற்பதிப்பாகும். இந்நூல் பற்றி உரையாசிரியர் வகைமையில் முன்பே குறிப்பிடப்பட்டது.

“தமிழ்மகள் யாழ்ப்பாணமெனும் நாடகமேடையில் தமது பூரண வனப்புத் தோன்றநடித்த காலம் ஆறுமுக நாவலர் காலம்” என விபுலானந்தர் கூறுவார் (சுவடிப் பதிப்பியல் வரலாறு: 2001).” முற்கூறியது போலப் பல பரிமாணங்களைக்கொண்ட ஆறுமுகநாவலரின் நினைவைப் போற்றும் வகையில் இலங்கையில் நடைபெற்ற நூற்கண்காட்சியில் அவரது இலக்கியப் பணிகள் பற்றிய நூல் “நாவலரியல்” என்னும் பெயரில் வெளியிடப் பெற்றது. அதில் காலந்தோறும் வெளிவந்த நாவலர் பதிப்புகள் கிடைக்காத பட்சத்தில் பிந்திய பதிப்புகளும் பதிப்பு முயற்சி விவரங்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. நாவலரின் பன்முகப்பட்ட பணிகளைக் காலந்தோறும் மதிப்பீடு செய்த கட்டுரைகள், குறிப்புகள் பற்றிய செய்திகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியம், நன்னூல், இலக்கணச் சுருக்கம் முதலான இலக்கண நூல்களையும் பெரியபுராணம், கந்த புராணம், கோயில்தல புராணங்கள், சிவஞான போதம் முதலான சைவ சமய நூல்கள் பல பதிப்பித்த நாவலர் செவ்விலக்கிய வரிசையில் திருக்குறள் - பரிமேலழகர் உரை, திருமுருகாற்றுப்படை ஆகிய இரண்டனை மட்டுமே பதிப்பித்தமை வியப்பாக உள்ளது. தொகையும் பாட்டும் அறநூல்களும் எனப்பல இருக்க மேற்சொன்ன இருநூல்களிலும் சைவச் சார்பு இருப்பதால் தான் பதிப்பித்தாரோ எனத் தோற்றவும் செய்கிறது.

சி.வை. தாமோதரனாரும் செவ்விலக்கியப் பதிப்புப் பணியும்

பதிப்புகளுக்காக ஏட்டுச் சுவடிகள் தேடித் தேடி ஊர் ஊராய்த் திரிந்து உழன்ற தமிழ்த்தாத்தா உ.வே.சா. வை அறிவோம். ஆனால், இந்நிலையை அவருக்கு முன்பே அடைந்து வாழ்வின் பல இக்கட்டான சூழலில் சுவடிகளை நாடு விட்டு நாடு தாண்டிய நிலையில் திரட்டி ஆய்வு செய்து செப்பனிட்டு நூல்களைப் பதிப்பித்த முன்னோடியாகத் திகழ்பவர் சி.வை. தாமோதரனார் ஆவார் (சி.வை.தா. வாழ்வும் பணியும்:2010).

இலங்கை யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சிறுப்பிட்டி என்னும் சிற்றூரில் தோன்றிய தாமோதரனார் ஏழ்மை நிலையினின்று படிப்படியாகப் பல பதவிகள்

வகித்துத் தன் வாழ்நாளில் தமிழுக்காகவே தொண்டுகள் செய்தவர். ஈழத்தில் நாவலரும் தாமோதரனாரும் பதிப்பில் முன்னோடிகள்தாம் என்றாலும் தாமோதரனார் சமயம் கடந்த நோக்கில் பதிப்பிடலை அணுகியவர் என்பதை அவர்தம் பதிப்புப் பணிகள் புடம்போட்டுக் காட்டுகின்றன.

செவ்விலக்கியங்களில் ஆறுமுகநாவலரின் திருமுருகாற்றுப்படையை அடுத்து வரும் பதிப்பு சி.வை. தாமோதரனாரின் கலித்தொகையே ஆகும். இவரது பதிப்பின் சிறப்பு யாதெனில் முதல் பதிப்பாக இருப்பதேயாம். ஆனாலும், தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார நச்சினார்க்கினியப் பதிப்பில் மட்டும் விலக்காகக் கொண்டார். இதனை இப்பதிப்புரைக் கூற்றில் காணமுடிகிறது. “ ஒருமுறையேனும் பிறர் பிரசுரித்த நூல்களை மீள அச்சிடுவிக்காத எனக்கு இவ்வெழுத்ததிகாரம் ஒரு விலக்காயிற்று” (சி.வை.தா. வாழ்வும் பணியும்: 2010).

கலித்தொகை நச்சினார்க்கினியர் உரைப்பதிப்பு

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தைப் பதிப்பித்து அதிக அளவில் பொருளிழப்படைந்த தாமோதரனார் அதனை ஈடுசெய்ய இந்து நாளேட்டிலும் பிற இதழ்களிலும் ஆங்கிலத்தில் விளம்பரம் செய்திருந்தார். அதனைக் கண்ட பலரும் பொருளுதவி செய்ய முன்வந்தனர். இதனால் ஊக்கமடைந்தவர் மேலும் சில நூல்களைப் பதிப்பிக்க ஆயத்தமானார். தொல்காப்பியச்சுவடித் தேடலின்போது ஆறுமுக நாவலரிடமிருந்து கலித்தொகைப் பிரதி கைக்குக் கிட்டியது. அதன் பெருமையறிந்து பதிப்பிக்க எண்ணினார். அப்போது புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தின் அமைச்சர் அ.சேஷையா சாஸ்திரி முதலானோர் அளித்த பொருளுதவியின் மூலமாகக் கலித்தொகை நூலைத் திருவாவடுதுறை மடத்துப் பிரதிகள் சில கொண்டு ஆய்வு செய்து ஸ்காட்டிஷ் அச்சகத்தில் பதிப்பித்தார். இவர்தம் பதிப்புரையில் பதிப்பிற்குப் பொருளுதவி செய்தோரின் பட்டியலையும் நன்றியுடன் காட்டுகிறார்.

சங்க இலக்கியத்தில் திணை, துறைகள் பாடல், உரை என இவற்றை எவ்வாறு பதிப்பிப்பது என்பதில் இவரே முன்னோடியாக உள்ளார். மேலும், சுவடிகளில் காணப்பெறும் சொற்களையோ தொடர்களையோ தமக்கேற்றாற்போல மாற்றம் செய்யவில்லை என்பதை சி.வை.தா.(2010) அவர்களின், “ஆசிரியர் மொழி நடைகளில் ஒரெழுத்தையாவது யான் மாற்றியதே இல்லை. ஓர் அட்சரமாவது மாற்றுதல் பெருந்தவறு என்பது யார்க்கும் உடம்பாடே”

இலங்கையில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியப் பரவலாக்கமும் விரிவாக்கமும்

எனப் பதிப்புரையில் இடம்பெறும் சொற்கள் பதிப்புப் பணியில் அவர்தம் உண்மைத் தன்மையைக் காட்டுகிறது (கலித்தொகை : 2008).

தழுவல் வகை

முதல் நூலைத் தழுவி எழுதப்படும் நூல் வழிநூலாகும். வழிநூல், மொழி, இடம், காலம் முதலியன கடந்து ஆக்கம் பெற்றுள்ளமையை இலக்கிய வரலாறுகளின்வழி அறியலாம். பாரதம், இராமாயணம் ஆகிய இதிகாசங்கள் மொழிபெயர்ப்பு வகையில் வழிநூல்களாகவும், குறிப்பிட்ட கதைப்பகுதி மட்டும் விரிக்கப்பெற்றுத் தனி நூல்களாகவும் தமிழில் தோன்றியுள்ளன. அதே போலத் தமிழின் முதற்காப்பியமான சிலப்பதிகாரக் கதையைத் தழுவி இலங்கையில் கண்ணகி காப்பியங்கள் எழுந்துள்ளன. கதையில் சிற்சில மாற்றங்கள் கொண்டு படைக்கப்பெற்ற இவை, இலங்கை யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களாலும் சிங்களவர்களாலும் இன்றும் வழக்கில் உள்ளன. தழுவல் வகையில் அடங்கும் கண்ணகி காப்பியங்கள் செவ்விலக்கியத்துள் உள்ள சிலப்பதிகாரத்தின் விரிவாக்கமாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

ஈழத் தமிழர்களின் கண்ணகி இலக்கியம்

சேர மன்னன் செங்குட்டுவன் தன்னுடைய தலைநகரான வஞ்சியில் கண்ணகிக்குக் கோவில் அமைத்துப் பெருவிழா எடுத்தபோது இலங்கைக் கயவாகு மன்னனை அழைத்ததாகவும் அவ்விழாவில் கலந்து கொண்டு கண்ணகி மீது பக்தி கொண்ட கயவாகு மன்னன், ஒரு காற்சிலம்பையும், கண்ணகி சிலையையும் இலங்கைக்குக் கொண்டு சென்று வழிபாடு செய்ததாகவும் சிலப்பதிகாரத்தின் உரைபெறு கட்டுரை மூலம் அறிகிறோம் (சிலப்பதிகாரம்: உரைபெறுகட்டுரை, 1953).

ஈழத்தில் வாழும் தமிழ் மக்களிடையே கண்ணகி வழிபாடு இன்றளவிலும் உள்ளது. கண்ணகிக்கான கோவில்கள் பரவலாக உள்ளன. அக்கோவில்களில் நடைபெறும் திருவிழாவின் ஓர் அங்கமாகக் கண்ணகி கோவலன் கதை படித்தல் செயல்பாட்டில் உள்ளது. கண்ணகி வழக்குரை, கண்ணகை அம்மன் ஊர்சுற்றுக் காவியம், கண்ணகை அம்மன் குளுத்திப் பாடல், உடுகுச் சிந்து, புதுக்குடியிருப்பு கண்ணகி அம்மன் காவியம், கண்ணகி அம்மன் ஊஞ்சல், மழைக் காவியம் முதலான நூல்கள் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்பு இயற்றப்பெற்றுள்ளன. இந்நூல்களின் மீது தனிக்கவனம் செலுத்தி தி.

சதாசிவனாரும், வீ.சீ. கந்தையாவும் வெளியிட்டுள்ளனர் (பால.சுகுமார், 2009). வித்துவான் நடராசா 'கண்ணகி வழக்குரை' நூலின் முதற்பகுதியை 1965இல் வெளியிட்டார். பிறகு, வீ.சீ.கந்தையா 'கண்ணகி வழக்குரை' எனும் முழு அளவிலான நூலை 1968இல் எழுதி வெளியிட்டுள்ளதாக இணையத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன (தினகரன் மின் நாளிதழ், 29.06.2018).

கண்ணகி வழக்குரை

ஈழத்தின் கண்ணகி வழக்குரை, வரம்பெறு காதை, கப்பல் வைத்த காதை, கடலோட்டுக் காதை, கலியாண காதை, மாதவி அரங்கேற்றுக் காதை, பொன்னுக்கு மறிப்புக் காதை, வழிநடை காதை, அடைக்கலக் காதை, கொலைக்களக் காதை, வழக்குரைத்த காதை, குளிர்ச்சிக்காதை எனப் பதினொரு காதைகளையும் 2226 செய்யுள்களையும் கொண்டு விளங்குகிறது.

இந்நூல் சிலப்பதிகாரக் கதைப் பிறப்பிடமான சோழ நாட்டினின்று விலகி, ஈழ நாட்டைக் கொண்டும் அங்குள்ள குருகுலத்தார், முக்குவர் ஆகிய இரு சாதியினரின் வரலாற்றுச் சிறப்பினை மறைமுகமாகக் கூறுகின்ற தன்மையுமுடையதாகத் திகழ்கிறதெனப் பால.சுகுமார் (2009) சுட்டுகிறார்.

மாதவி அரங்கேற்றுக் காதையில் கிழக்கு மாகாணத்தில் தனித்துவமாகப் பேசப்படுகின்ற கூத்து மரபின் பண்புகள் வெளிப்படுமாறு மாதவியின் ஆட்டச்சிறப்புப் பேசப்படுகிறது. சிலப்பதிகாரம் சிலம்பை முதன்மைப்படுத்திட, இந்நூல் கண்ணகி வழக்குரைத்த பகுதியை முதன்மைப்படுத்தக் காணலாம். வழக்குரைத்த கண்ணகியைப் பத்தினித் தெய்வமாகப் போற்றி, இவள் கோபத்தைத் தணிவிப்பதாகக் குளிர்ச்சிக்காதை கூறுகிறது (பால.சுகுமார், 2009).

சிங்களவரின் கண்ணகி இலக்கியங்கள்

கயவாகு மன்னனால் கொண்டு செல்லப்பட்ட கண்ணகி வழிபாடு சிங்கள மக்களின் வாழ்விலும் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. சிங்களவர்கள் பௌத்த சமயத்தைப் பின்பற்றுகின்ற நிலையில் கண்ணகி பௌத்தர்களின் பெண்தெய்வமாகச் சித்திரித்து வழிபட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சிங்களவர் நடுவில் பத்தினி ஓர் அவதாரமாகக் கருதப்படுகிறாள். ஏழுமுறை

இலங்கையில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கியப் பரவலாக்கமும் விரிவாக்கமும்

எடுத்த பிறப்புகளின் ஊடாகப் பத்தினியின் அவதாரத் தன்மை புனிதமாகப் போற்றப்படுகிறது. கண்ணகி கோவலன் பற்றிய கதைகள் இம்மக்களிடையே வாய்மொழி மரபாகவே வழக்கில் உள்ளபோதும் வயந்தி மாலா, பத்தினி ஹைல, இலங்கு ஹைல, பிலங்க ஹைல முதலான கிராமிய இலக்கியங்களும் உள்ளன. பௌத்த மக்களின் வழிபாட்டு முறைகளில் பத்தினியைப் பிணிதீர்க்கும் தெய்வமாகக் கருதுவதாகப் பால.சுகுமார் (2009) குறிப்பிடுகிறார்.

வயந்தி மாலா, மாதேவி கத்தாவ

'வயந்தி மாலா கதை' எனப்படும் பத்தினிக் கதையே சிங்களத்தில் முதலில் எழுத்துருப் பெற்ற கண்ணகி இலக்கியமாக உள்ளது. சிங்களக் கவிஞர் விசாகம திரி என்பார் இந்நூலைப் படைத்துள்ளார். கோவலன் மாதவியிடமிருந்து பிரிந்து கண்ணகியை அடையும் வரையிலான கதையைக் கூறுகிறது இந்நூல். மாதவியை 'மாதேவி' எனவும், கோவலன் 'பாளங்கன்' எனவும் 'வயந்தி மாலா கதை' பெயர்த்திரிபு செய்துள்ளது.

சிங்கள கவிராஜ பண்டிதர் 'மாதேவி கத்தாவ' என்னும் பெயரில் 416 செய்யுள்களைக் கொண்டதாகக் கண்ணகி இலக்கியம் படைத்துள்ளார். தமிழின் சிலப்பதிகாரக் கதையின் மூலத்தை, பால.சுகுமார் அப்படியே எடுத்துரைத்துள்ளார் (2009).

பாண்டி நளுவ, மெரிம

இந்த இரண்டு நூல்களும் கொழும்பு அருங்காட்சியாக நிலையத்தில் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக உள்ளன. இதன் மூலப்பிரதிகள் ஏட்டு வடிவில் சென்னை சுவடிகள் நிலையத்தில் இருப்பதாகவும் அவற்றிலிருந்து படியெடுக்கப்பட்ட பிரதிகளே இவையென்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஏறக்குறைய சிலப்பதிகாரத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகவே அமைகின்ற இந்நூல்கள் பௌத்த மதக் கருத்துகளைத் தாங்கியனவாக உள்ளதெனப் பால.சுகுமார்(2009) தனது நூலில் பதிவு செய்துள்ளார். மேலும், சிங்களத்தில் கண்ணகி இலக்கியங்களாகப் பாளங்க ஹைல, பத்தினி ஹைல, ராஜா வலிய, சத்பத்தனி கத்தாவ ஆகிய நூல்களும் வழங்கப்படுவதை அறியமுடிகிறது (பால.சுகுமார், 2009).

முடிவுரை

தமிழகம் கடந்து இலங்கையில் தமிழ்ச் செவ்விலக்கிய ஆக்கங்கள் உரை, உரைநடை, பதிப்பு, தழுவல் என்ற நிலைகளில் பரந்து விரிந்துள்ளன. இலங்கையில் செவ்வியல் நூல்கள் பரவலாக்கத்திற்கு ஆறுமுகநாவலரும், சி.வை.தாமோதரனாரும் முன்னோடிகளாவர். ஆறுமுகநாவலர் தன்னிடம் இருந்த செவ்வியலாக்கச் சுவடிகளில் குறிப்பிட்டவற்றை மட்டும் பதிப்பித்தமைக்கு அவரின் சைவப் பற்றே காரணமாகும். இலங்கையில் அதிகமான செவ்வியல் நூற்பதிப்புகளைக் கொடுத்தவர் சி.வை.தாமோதரனார். பதிப்புத்துறைக்கு இவரின் பதிப்புப் பணிகளும் உத்திகளும் முன்னோடிகளாக விளங்குகின்றன. சங்க இலக்கியங்களைப் பாமரனும் படித்துணரும் வகையில் எளிய உரைநடை வசன வடிவில் வெளிக்கொணர்ந்த ந.சி.கந்தையாவின் எழுத்துப்பணி குறிப்பிடத்தக்கது. சிலப்பதிகாரக் காப்பியம் இலங்கையில் புதுவடிவத்திலும் கருத்து நீட்சியாலும் விரிவடைவதைக் காண்கிறோம். எனவே, தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியப் பரவல் மற்றும் விரிவாக்கத்தில் இலங்கையின் பங்களிப்புத் தனிக்கவனத்தைப் பெறுகின்றது என்பதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறிகின்றோம்.

REFERENCES

- Aravindhan Mu.Vai.,(2008). *Uraiyasiriyarkal*, Manivasagar pathippagarm, Chennai.
Arumuganaval (Editor) (2010). *Thirumurugaatrappadai*, Mullai Nilayam, Chennai.
Bala.Sugumar, (2009). *Ezhaththil Kannagi Kalacharam*, International Institute of Tamil Studies, Chennai.
Dhivagaram, (1988). Saraswathi Mahal Library, Thanjavur.
Elampooranar Urai, (2000). *Tholkappiyam*, Kazhaga Veliyeedu, Chennai.
Elankumaran Ira., (2000). *Suvadi Pathippiyal Varalaru*, Meiyappan Publication, Chidhambaram.
Kalithogai, (2008). Mullai Nilayam, Chennai.
Kandhaiah Na.Si., (2009). *Pathuppattu vasanam*, Amizhdham Publication, Chennai.
Kandhaiah, (2009). *Nool thirattu*, Amizhdham Publication, Chennai.
Krishnakumar & Sivanesa selvan, (1979). *Navalarial Thirumagal Azhuththagam*, Sunnagam, Sri Lanka.
Logeswaran M., (2010). *Aingurunooru pathippu varalaaru*, Kavya publications, Chennai.
Na.Mu.Ve. Urai, (1953). *Silappathikaram*, Kazhaga veliyeedu, Chennai.
Ragavaiyengar Mu., (1954). *Pannirupattiyal*, Madurai Tamil Sangam, Madurai.